

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE DORSTIGE KELEN

Een klucht in vier bedrijven

door

Kamiel Kemels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3509

PERSONAGES

(5 dames – 6 heren – Fig.)

RENAAT VAN RILLAER, bedrijfsleider :

MADAM SUZANNE, zijn vrouw :

FIEN, hun dochter :

PIERRE (Pirre Wiet), haar lief :

GERARD, de butler :

WENDY, de secretaresse :

JAAFAR, de klusjesman :

BRIGITTE DE WITTE, intendant :

JULES DE NUL, haar echtgenoot :

ELOISE, Amerikaanse bezoekerster :

ALBERT, politieagent :

FIGURANTEN (minstens 3) :

DECOR

Woonkamer van luxevilla. Rechts eethoek met barmeubel (stijlmeubels waaraan de gegoede duidelijk te zien is). Links dito zithoek met opvallende klasse “driezitsbank”. Verder aangekleed met dure kaders en attributen ter bevestiging van de bewoners hun status. Langs de fond muur een verhoogde doorloop met sierlijke leuning die in het midden onderbroken is door een intrede (2 treden) trapje. Op dit verhoog rechts achteraan inkom (zonder deur), en links achteraan doorgang (ook zonder deur) naar andere kamers... Rechts vooraan deur keuken, links vooraan deur naar bureau en koelkelder.

KORTE INHOUD

Wijnbouwer Renaat van Rillaer wil nog wat hoger op de maatschappelijke ladder klimmen door hofleverancier te worden. Het Koninklijk Paleis stuurt dan ook een intendant en enkele deskundigen ter plaatse, maar tijdens de degustatie blijkt de wijn veel straffer dan verwacht... Zou de schoonzoon des huizes ‘Pirre Wiet’ hier voor iets tussen zitten?

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat lijkt er niemand aanwezig te zijn in de leefruimte van de familie “Van Rillaer”, tot er plots vanachter de driezitsbank (onzichtbaar voor het publiek) geroepen wordt)

SUZANNE : *(vanachter zetel)* SJERAAR!

GERARD : *(komt op uit keuken)* Heeft madam geroe... *(kijkt rond maar ziet niemand)* ...pen? Dat is straf, ik dacht echt dat ik iemand hoorde roepen... *(wil terug naar keuken gaan)*

SUZANNE : SJERAAAAR!

GERARD : *(schrikt)* Nee maar... *(kijkt weer rond)* Madam, waar ben jij? *(zoekt, ziet haar dan achter de zetel liggen)* Zeg dat het niet waar is... *(snel tot bij haar, helpt haar recht, want ze is te dronken om op eigen benen te staan)* Madam, wat is er gebeurd?

SUZANNE : *(met dronken tongval)* Sjeraar, wie heeft die zetel omgedraaid?

GERARD : *(lastig, maar blijft beleefd)* Madam, ten eerste: het is Gerard en niet “Sjeraar” en ten tweede: die zetel staat zoals hij altijd staat. Jij bent er gewoon langs de verkeerde kant in gedoken.

SUZANNE : *(bekijkt zetel, met ongeloof)* Ben jij daar zeker van?

GERARD : Zeer zeker. *(raapt lege fles wodka op vanachter zetel)* En wat is dat hier?

SUZANNE : Leeggoed... *(dronkenmanslachje)* ...hihihi...

GERARD : Maar waarom drink jij toch altijd alcohol?

SUZANNE : Omdat dat lekker is... ECHT lekker... hihihi... Iedereen ziet mijn drinken, maar niemand ziet mijn dorst... hihihi...

GERARD : Maar jij drinkt toch niet altijd van de dorst?

SUZANNE : *(in het verweer)* Eet jij altijd van de honger? *(wrijft over zijn buikje)*

GERARD : Nee, maar wat ik wil zeggen, met enige permissie, er zijn praatgroepen waar je terecht kan met drankproblemen...

SUZANNE : *(met dronken tongval)* Ikke? Problemen? Daar moet ik eens ferm mee lachen... Ik heb geen problemen... Het probleem met dit soort problemen is dat

de mensen problemen zien waar er geen problemen zijn en dan worden die problemen die geen problemen zijn problematisch natuurlijk... Hihihihie ...

(vindt zichzelf grappig, valt van het lachen terug omver achter zetel)

GERARD : *(droog, kijkt richting publiek)* Voilà zie, ze ligt weer plat van 't lachen.

(Gerard wil Suzanne weer recht trekken, verliest dan ook zijn evenwicht en ze vallen beiden achter de zetel)

SUZANNE : *(van achter de zetel)* Wel "Sjerarreke", waarom kom jij nu op mij liggen?

GERARD : *(van achter de zetel)* Dit is onvrijwillig madam, ik heb mijn evenwicht verloren en ben zo in deze confronterende houding terechtgekomen...

SUZANNE : *(van achter de zetel)* Je hebt je toch geen pijn gedaan?

GERARD : *(van achter de zetel)* Nee nee, uw...euh... hoe zal ik het zeggen... euh... uw airbags hebben mijn val gebroken. Wacht, ik ga proberen recht te komen...

SUZANNE : *(van achter de zetel)* Recht komen? Wie? "Sjeraar" of "Sjerarreke"...
(dronken lachje) hihih...

(Ondertussen komt Wendy binnen via inkom, staat verbaasd te kijken naar wat er achter de zetel gebeurt)

GERARD : *(van achter de zetel)* Madam, als de mensen ons hier moesten bezig zien zouden ze verkeerde conclusies kunnen trekken...

SUZANNE : *(van achter de zetel)* De mensen... de mensen... Jij bent precies mijn man, die heeft ook een heilige schrik van wat de mensen wel eens zouden kunnen denken...

GERARD : *(van achter de zetel)* Sorry madam, maar daar kan en mag ik niet tussen komen...

SUZANNE : *(van achter de zetel)* Lap, precies weer mijne man, die wil er ook niet meer tussen komen.

GERARD : *(van achter de zetel)* Hoe bedoel je?

SUZANNE : *(van achter de zetel)* Dat het lang geleden is dat ik nog eens een man van zo dichtbij heb gezien, enfin... horizontaal... hih... als je begrijpt wat ik bedoel...

GERARD : *(steekt zijn hoofd nu boven de zetel, van zijn melk)* Ik bedoel wat jij begrijpt... ik bedoel... *(ziet dan Wendy staan, schrikt)* ... Ooh Wendy, het is niet wat je denkt dat het is... Het is... enfin, ik bedoel...

WENDY : “Bedoel” jij niet wat veel...!? Wat is hier allemaal aan de hand?

GERARD : *(staat recht)* Madam heeft weer te diep in het glas... wat zeg ik, in de fles gekeken... en daardoor waren wij gevallen...

SUZANNE : *(van achter de zetel, zingt)* Weet je wat ik zie als ik gedronken heb... *(steekt haar hoofd boven zetelleuning, kijkt naar publiek)* ... hik... allemaal beestjes... zoveel beestjes... om me heeeeeeen... *(valt weer achter zetel)*

WENDY : Zeg dat het niet waar is..! Morgen komen die mensen van het Koninklijk paleis naar hier... Als haar man haar zo ziet krijgt die iets aan zijn hart...

SUZANNE : *(van achter de zetel)* Aan zijn hart? Aan zijne “steen” zeker... hihhi...

GERARD : Komt de koning dan zelf naar hier?

WENDY : Nee, maar wel een afgevaardigde; een intendant... Ze komen onze wijn keuren en proeven en als alles meevalt kan mijnheer Renaat hofleverancier worden...

GERARD : Daarom dat hij hier de laatste dagen zo zenuwachtig rondloopt...

WENDY : Je zou voor minder zenuwachtig worden. Het is erop of eronder en hij krijgt maar één kans... dus alles moet perfect verlopen.

SUZANNE : *(steekt hoofd plots weer boven de leuning, zingt luid waardoor de anderen schrikken)* BEESTJES... BEEEEEEEEESTJES...!

GERARD : *(droog)* Op de medewerking van zijn vrouw kan hij alvast rekenen, die is al in de stemming...

WENDY : Zij moet hier weg... Euh... vooruit Gerard, breng haar naar haar kamer en zorg dat ze er niet meer uit geraakt; doe desnoods de deur op slot.

GERARD : Mijn bazin opsluiten? *(droog)* Dat is goed voor mijn werkzekerheid.

WENDY : Oké, niet dan... Maar kom me dan wel verwittigen als ze weer naar beneden wil komen, zodat ik al de drank kan verstoppen.

GERARD : Naar beneden komen? Dan moeten we ze eerst wel naar boven krijgen... *(probeert Suzanne weer recht te helpen)*

WENDY : Wacht, ik help wel even...

(Gerard en Wendy helpen Suzanne recht, ondersteunen haar richting)

slaapkamer (naar achteraan links)

Renaat zocht destijds een vrouw die kon koken als zijn moeder, maar hij heeft er een gevonden die kan drinken als zijn vader... Vooruit en nu naar boven...

SUZANNE : *(tot Wendy)* Hela, stukske secretaresse van mijn voeten, jij gaat mij hier niet commanderen hé!

WENDY : Mevrouw, je moet dat niet voor mij doen maar voor je echtgenoot.

SUZANNE : Echtgenoot? Dat is lang geleden dat ik nog eens echt “genoot” ...hihihi...
Beeestjes! Beeeeeestjes!

(Ondertussen gaan ze alle drie af links achteraan... Even later komt Jaafar op via inkom. Hij is klusjesman/wijnbouwer; een onderdanig typetje met Noord-Afrikaanse roots, hij blijft zenuwachtig heen en weer lopen)

JAAFAR : *(spreekt met Afrikaans accent)* Mildejaar mildejaar... Hoe moette kikke datte aan mijnheer Renaat zijne verstand gaan breng... En dan just mette dieje wijn waarre hij morrege wil mee scoor... Datte is gene wijn maar azijn... Te slecht voor tegen nen ezel zijne gat te giet... Ikke zal hem eens gaan zoek in de koele kelder en hem de blijde boodschap verkondigen... *(wil af gaan links vooraan)*

(Pierre komt binnen via inkom (hippiefiguur met lange haren en baard, verloofde van Fien). Hij kijkt angstig om zich heen, hij is blijkbaar op de vlucht voor iets of iemand ... draagt een zware rugzak op de rug)

PIERRE : Ha Jaafar, heb jij Fien vandaag al gezien? *(kijkt weer angstig naar inkom)*

JAAFAR : Ikke heb vandaag nog nikske of de niemand gezien in de bottelarij... Maarre zo dadelijk zalle kik Renaat zien, en die hadde kik vandaag liever ni gezien...
Der zijn hier problemen die serieus zijn...

PIERRE : Zwijg me stil over problemen... Dus in de bottelarij is niemand aanwezig?

JAAFAR : Nee, waarom vraagde da?

PIERRE : Oh... euh... zomaar. Dan moet ik Fien daar al niet gaan zoeken... *(loopt snel)*

weer af via inkom)

JAAFAR : Jawatte, die doet raar... Enfin, zijne naam is niette voor niks “Pirre Wiet”; met de nadruk op de Wiet. Watte Fientje daar in gezien heeft datte snappe kik nie goe... Maare goed, we zullen eerst Fientje hare papa eens gaan gelukkig maak zie... *(af links vooraan)*

(Wendy komt weer binnen (links achteraan))

WENDY : Ziezo, zuipschuit Suzanne ligt in hare nest... Ik mag er niet aan denken dat die hier morgen de boel zou komen verstoren wanneer de afgevaardigde van de koning hier is... *(haar gsm rinkelt, kijkt ernaar)* Privénummer? Hallo, wijnhandel “De Dorstige Keel”, met Wendy ... Wie? Ah, dokter Poppen... of ik nog misselijk ben...? Dat begint stilaan te beteren... De uitslag van mijn bloedonderzoek ja... Oef, geen ziekte, dat is dan goed nieuws... Nog beter nieuws? Hoe bedoel je? ZWANGER! IKKE? VAN WIE?!... Ah ja, dat zou ik beter moeten weten dan jij... Juist ja... en je bent daar heel zeker van dokter...? Zo zeker als één “kakkeboon” (doopsuiker) plus nog een “kakkeboon” twee “kakkebonen” zijn... Oké, bedankt voor ’t bellen... *(stopt gsm weer weg, loopt zenuwachtig heen en weer)* Man man man, ik zwanger... Maar van wie dan? Ik ben de laatste weken niet meer van de grond... enfin... intiem geweest... Of ja toch, die ene keer in Amerika... op zakenreis met... Oei oei oei, aai aai aai, hoe moet ik hem dat gaan vertellen en hij is al zo zenuwachtig de laatste dagen... Man man man...

(Renaat en Jaafar komen op (links vooraan). Renaat is blijkbaar zeer kwaad)

RENAAT : Man man man, hoe is ‘t mogelijk, de azijnsteek bij één van mijn topwijnen!

JAAFAR : *(dom)* Azijn? Kan datte steken?

RENAAT : *(nors)* Er is door de één of ander onverklaarbare reden luchtcontact geweest waardoor er bacteriën in die wijn terecht zijn gekomen, die het biologisch proces hebben beïnvloed... Miljaarde... ben jij ongevraagd aan de bewaarvaten geweest?!

JAAFAR : Mijne mama heefte mij altijd geleerd da kik overal moet afblijven waar da kik nie mag aankomen.

RENAAT : (*kwaad*) Ook niet per ongeluk! Om eens achter mijn gat in ‘t geniep te proeven?!

JAAFAR : (*verdedigt zich*) Ikke proef nie achter de gaten en zeker nie achter uwe “flooskont” (= hoogmoedige)!

WENDY : (*kleintjes*) Renaat, zou ik u eens even apart kunnen spreken; ik zit met een klein probleem... met de nadruk op klein. (*voelt terwijl aan haar buik*)

RENAAT : (*lastig*) Nu niet Wendy. We moeten eerst dit probleem oplossen, want door dat azijnzuur wordt de smaak van die wijn bijtend.

JAAFAR : (*lastig*) Awel, het is nie omedatte uwe wijn bijt datte gij ook moet doen hé!

RENAAT : (*komt pal voor Jaafar staan*) Vriendschap, ik ben hier nog altijd uwe baas en als ik goesting heb om te roepen, dan roep ik, verstaan! (*gaat richting inkom*)
En als nu iedereen mij wil gerust laten, dan kan ik de problemen in de bottelarij eigenhandig gaan oplossen... (*richting inkom*)

JAAFAR : Moette kik kome helpe?

RENAAT : (*blaft*) NEEN! (*kwaad af inkom*)

JAAFAR : Voilà, ’t is bewezen, blaffende honden bijten wel! (*zet zich teleurgesteld aan tafel*) Ikke heb niks misdaan, maarre krijg wel de schuld van alles...

WENDY : Ach Jaafar, mijnheer Renaat is op ’t moment zichzelf niet. Hij heeft zoveel moeite gedaan om die titel binnen te halen en als dat nu moest mislukken, dan stort zijn wereld in.

JAAFAR : En datte allemaal om zichzelf nog wa belangrijker te voelen dan datte hij zichzelf nu al voelt... Hoge moed komt voor de val.

WENDY : Tja, eigenlijk heb je gelijk... Er zijn mensen die grotere problemen hebben... (*slaakt een diepe zucht*)

JAAFAR : Oei, die zucht kwam van redelijk diep... Scheelt er iets?

WENDY : Kan jij zwijgen?

JAAFAR : Ja, behalve als ik honger heb...

WENDY : Ik ben zonder dat ik het wist zwanger geworden.

JAAFAR : Amai mijne frak, gij hebt da kinneke toch nie zonder vlekken ontvangen?

WENDY : Nee, maar de bevlekker weet nog van niks en ik denk niet dat hij het wil

weten... Hij is namelijk getrouwd...

JAAFAR : Oei oei, danne heeft die bevlekker gevlekt waar hij niet mocht vlekken en zitte gij nu met ene vreemde vlek...

WENDY : Zoiets ja... *(weer diepe zucht)*

JAAFAR : Ja meiske, der zit nikske anders op dan uwen scheve geschaatste op de hoogte te brengen.

WENDY : Ik weet het. Maar hij is op het ogenblik nogal kwaad en gestresseerd, dat heb je daarnet toch zelf ondervonden... oeps.

JAAFAR : Je bedoelt toch nie... *(kan zijn lach niet inhouden)* ...hihihohoho... toch nie... hihihoho... Amai, dan levert die naast wijn nog andere vloeistoffen... hihihoho...

WENDY : Ik vind dat niet voor te lachen.

JAAFAR : Ikke ook niet... hihihoho... Ikke moet lachen omdatte meneer Renaat, naar de buitenwereld toe, altijd doet alsof hij mister perfect is... Hij, de vrome belangrijke man met al zijne statussymbolen... hihihoho... ene “giecheloo” is het ja!

WENDY : Je moet nu ook niet overdrijven. Normaal gezien doet Renaat zoiets niet...

JAAFAR : Ah nee? Gij gaat mij toch niet vertellen dat zijne onderbroek vanzelf af is gevallen...

WENDY : Nee, maar door een staking van het luchtvaartpersoneel waren wij verplicht een nacht langer in New York te blijven en werden wij door plaatsgebrek verplicht om samen een hotelkamer te delen.

JAAFAR : *(droog)* En in plaats van te delen hebben jullie dan maar vermenigvuldigd...

WENDY : Tja, onze valiezen met daarin onze pyjama's hadden we moeten achterlaten op de luchthaven... Dus toen wij op die kamer beiden in ons ondergoed stonden kreeg ik al snel in de gaten dat zijn mannelijke hormonen nog niet zinnens waren om direct te gaan slapen...

JAAFAR : Jaja... hihihoho... en je moest nie meer naar buiten kijken om het vrijheidsbeeld te zien staan... hihihoho.

WENDY : Inderdaad. Voor we het wisten kwam van het één het ander... en toen we beiden beseften dat dit niet mocht... euh...

JAAFAR : *(droog)* Was de kogel al door de kerk... Jawatte, madam Suzanne zal blij zijn als ze datte te weten komt...

WENDY : Zwijg alstublieft tegen iedereen. Ik moet dit eerst met Renaat bespreken, maar

vandaag zal dat niet lukken... Wat een toestanden... Ik moet nu eerst alles in orde brengen, zodat dat we een goeie indruk nalaten bij die mensen van het Paleis.

JAAFAR : Oh, maar datte koninklijke volk is op dat gebied wel watte gewoon zenne. Die kleuren ook regelmatig eens naast de lijntjes, watte zeg ik, naast de kleurboek.

WENDY : Genoeg daarover Jaafar. Kom liever even mee naar mijn bureau, dan kunnen we samen de taakverdeling voor morgen eens overlopen... *(af links vooraan)*

JAAFAR : *(terwijl hij af gaat)* Hihi... als mijnheer Renaat datte heugelijke nieuws tegen zijn echtgenote moet vertellen, zal hij vele water bij zijne wijn moete doen ... hihi... of wijn bij zijne azijn... hihihi... *(ook af links vooraan)*

(Gerard komt weer binnen (links achteraan))

GERARD : Oef zeg, madam Suzanne slaapt eindelijk... En snurken...! Die is een serieuze boom aan 't vellen... “Ik krijg te weinig aandacht” zei ze... en weet je wat ze nog zei... “ik drink van honger”... jaja, dat zei ze; ik zei madam, drinken doe je toch van dorst... “nee nee” zei ze, ik drink van honger... ik zei, allé madam, wat zeg jij nu, als je honger hebt moet je toch eten... nee nee zei ze, ik heb honger... huidhonger, en daarmee drink ik zei ze... ik zei “huidhonger”, wat is dat voor een beest... awel zei ze, als uw lichaam er naar hunkert om aangeraakt te worden zei ze, en er niemand is die het wil aanraken zei ze, dat is huidhonger... zei ze... tja, wat kan een mens daar op zeggen... *(gaat naar keuken, af rechts vooraan)*

(Even later komt Fien binnen (links achter), zij is de rebelse dochter des huizes, nog in pyjama; heeft duidelijk last van een kater.)

FIEN : Jawatte, ik moet dringend iets innemen tegen de koppijn... *(zoekt en vindt in kast een doosje pijnstillers)* ... Ooh, ik had die laatste tien pinten gisteren niet mogen drinken... En nadorst dat ik heb... *(gaat heel even af naar keuken, dan weer op met grote fles cola, slikt pijnstillers in en drinkt met stevige teugen aan cola, waarna er een heuse “boer” (oprisping) volgt)* ...Buurps, ooh, dat deed deugd... Ik zou eens willen zien hoe mijn “schatteke” er uit ziet... Daar zal ook nog niet veel leven inzitten na die fuif van gisteren denk ik...

(Op dat moment komt Pierre binnengestormd langs inkom. Hij is duidelijk op de vlucht voor iemand)

PIERRE : “Schatteke” snel, help mij! Ik moet me ergens verstoppen!

FIEN : Wat krijgen we nu? Gewoonlijk heb jij rond dit uur van de dag het “schildpadsyndroom” en nu kom je hier binnengestoven als een op hol geslagen koerskemel.

PIERRE : Berre flik zit achter mij en die wil mij kost wat kost oppakken... *(trappelt zenuwachtig heen en weer)*

FIEN : Oppakken? Waarvoor? Wat is er dan gebeurd misschien?

PIERRE : Als ik mij het goed herinner heb ik gisteren -zo zat als een Zwitser- in die mens zijn hemd gesnoten...

FIEN : Snuiten in die zijn hemd? Waarom doe je zoiets?

PIERRE : *(droog)* Ik had gene zakdoek bij...

FIEN : Man man... en willen ze u daarom oppakken?

PIERRE : Ik weet niet... Ik denk eerder dat hij op zoek is naar mijn pakje...

FIEN : Welk pakje?

PIERRE : Oh... euh... iets dat ik moest bijhouden van mijne maat...

FIEN : Welke maat?

(Er wordt aan de deur gebeld)

PIERRE : Miljaarde, daar zal je hem hebben! Wie niet weg is, is gezien... *(duikt achter de zetel)*

FIEN : *(kijkt achter de zetel)* Pierre, gij zijt ne nette! Wat moet ik die flik vertellen?

PIERRE : *(van achter de zetel)* Al wat je wil, maar mij heb je vandaag nog niet gezien.

(Gerard komt uit keuken; wil inkomdeur gaan openen)

FIEN : Oh... euh... laat maar Gerard, ik zal de deur wel gaan opendoen... *(af inkom)*

GERARD : *(die al op het trapje stond, kijkt vanop afstand verbaasd naar Pierre achter*

de zetel, richt zich dan tot publiek) Als dat blijft duren zal ik die zetel vroeg of laat toch eens moeten omdraaien... *(schudt het hoofd, weer af naar keuken)*

(Pierre kruipt nu links naast de zetel (zichtbaar voor het publiek), waar Albert hem niet kan zien zitten als hij binnenkomt)

ALBERT : *(off, met luide stem)* Dag madam... euh mevrouw... enfin juffrouw, excuseer da'k me pardoneer, maar ik heb U toch niet uit bed gebeld?

FIEN : *(komt binnen, met achter haar Albert, een struise agent met stevige snor)* Nee nee, binnenshuis loop ik graag in mijn pyjama rond, daarin kan ik alles wat vasthangt loslaten, begrijp je hihhi...

ALBERT : *(is niet van de snuggerste, snapt er niks van)* Loslaten? Zorg er dan maar voor dat de deuren goed gesloten zijn, want met dat druk verkeer van tegenwoordig kunt ge niet voorzichtig genoeg zijn...

FIEN : *(kijkt veelbetekenend naar publiek)* Juist ja... en waaraan heb ik jouw bezoek te danken ?

ALBERT : Zegt de naam "Pirre Wiet" u iets? *(haalt pen en notitieboekje boven)*

FIEN : Pirre Wie?

ALBERT : Pirre WIET, met vanachter aan zijne achternaam een "T"; de "T" van dingies... euh... "tuttefruit" (= kauwgum)

FIEN : Bedoel je die knappe motard met zijn lange haren uit de Dennenlaan?

ALBERT : Jaja dat is 'm. Vooruit, geef me zijne volledige voor- familie- en achternaam "asteblijft"?!

FIEN : Pierre Quisquater.

ALBERT : *(terwijl hij schrijft)* Pie...Jèèr...Kwie... euh... die "kwie" en die "kwaa", is dat met de "KW" van... euh... "Kwatta" choco?

FIEN : Nee, gewoon met de "Q" van quiz, maar quiz dan met een "S" vanachter...

ALBERT : *(doorstreept wat hij tot nu toe had geschreven, herbegint)* PieJèèr Quwiez... euh... master... Voilà, het staat erop... En wat is uw relatie met dit heerschap?

FIEN : *(speelt verder met zijn voeten)* Pierre is de enige zoon van mijn toekomstige schoonmoeder...

ALBERT : *(terwijl hij schrijft)* Toekomstige schone moeder... En hoe heet die vrouw?

FIEN : Nassen Ana!

ALBERT : Ananassen? Zijt ge zeker?

FIEN : Jazeker, geschreven zoals de vrucht, maar dan meer dan één... hihi...

ALBERT : Oké, tot daar de informele informatievragen. Vanaf nu begint mijn verhoor.

Ik wil dus dat ge de waarheid zegt, niets dan de waarheid, zo helpen mij... euh...

U... Enfin, zo helpt U mij... Weet gij waar de Pirre zich momenteel bevindt?

FIEN : Neen.

ALBERT : Zijt ge daar zeker van?

FIEN : Ja.

ALBERT : Goed, dan heeft verder vragen stellen geen zin meer. Maar moest ge hem vandaag nog zien, zeg hem dan dat hij zo snel als mogelijk bij ons moet langskomen, want wij willen hem eens aan zijn tanden voelen... *(wil afgaan)*

FIEN : Wordt hij dan ergens van beschuldigd?

ALBERT : Als we die rugzak, enfin, de bewijzen vinden wel ja. Maar veel mag ik daar eigenlijk niet over zeggen...

FIEN : Hij heeft toch niets gestolen?

ALBERT : Als hij al iets heeft gestolen, is het zeker zijnen “toenaam” niet.

FIEN : Ik begrijp er niets van...

ALBERT : Tja “juffra’ke”, ze kunnen allemaal niet zo slim zijn als ik hé. Enfin, de rest van den uitleg behoort nu eenmaal tot de geheimhouding van ‘t geheim, vandaar dat ik mijn lippen stijf naast elkaar houd... Saluut! *(af inkom)*

(Terwijl Fien vol ongeloof voor zich uit zit te staren, steekt Pierre zijn hoofd voorzichtig boven de zetelleuning)

PIERRE : Is hij weg?

FIEN : *(lastig)* “Gij zijt ne schone, gij”! Ik zit hier tegen die flik te liegen da ‘k zwart zie... Dus wat er ook gebeurd is, vanaf nu ben ik medeplichtig! Vooruit, vertel op!

PIERRE : Rustig nu maar schattebout... *(komt naast haar zitten)* ... ’t Is allemaal zo erg niet als het eruit ziet...

FIEN : Ah nee? Als ik de Berre goed heb begrepen ben jij een gevaarlijke drugsbaron die

ze liever vandaag dan morgen achter de tralies willen...

PIERRE : Het is niet omdat ik af en toe op een festival al eens een jointje rook, dat ik een misdadiger ben hé.

FIEN : Je had me beloofd om daar af te blijven. Voor je het goed beseft ben je verslaafd aan dat soort spul...

PIERRE : Als ik iets beloof dan doe ik dat ook.

FIEN : Ah ja? Vertel me dan maar eens waarom de flikken achter u aan zitten en geen leugens deze keer, of onze relatie eindigt hier en nu!

PIERRE : Ken jij “Swa van Rist van Stille Luc en Gusta Lawaat?”

FIEN : Ja... *(denkt na)* ... Is dat niet de schoonzoon van Charel Chocomousse en Krista Crémabeurre? Die struise die u soms een gratis jointje presenteerde?

PIERRE : Inderdaad. Wij hebben samen nog in de papschool gezeten bij zuster “Frutvet”. Ne brave jongen die spijtig genoeg een beetje ontspoord is...

FIEN : En wat heeft dat met u te maken?

PIERRE : Wel, ze kwamen bij hem een huiszoeking doen en hij heeft me gevraagd of ik zijne rugzak enkele dagen wou bijhouden...

FIEN : En wat zit er in die rugzak?

PIERRE : Een “pakske”...

FIEN : En wat zit er in dat “pakske” ?

PIERRE : “Pakskes”...

FIEN : *(lastig, zet zich dreigend voor hem)* En wat zit er in die “pakskes”?!

PIERRE : *(kijkt eerst eens angstig rond)* Wiet... gebruiksklaar...

FIEN : ’t Is niet waar hé! En waar is dat “pakske” nu?

PIERRE : In die rugzak...

FIEN : *(Grijpt Pierre bij de kraag)* WAAR?!

PIERRE : Verstopt... *(kleintjes)* in de bottelarij van uw vader... Ik heb hem in een leeg wijnavat geworpen...

FIEN : Ben jij nu helemaal zot geworden...! *(springt uit zetel)* ... Vooruit, we gaan die rugzak uit dat vat halen, en ofwel breng je hem terug naar de Swa, ofwel breng ik hem naar de politie, ge kunt kiezen!

PIERRE : Dat zal niet gaan. Uwe pa is momenteel aan ’t werken in de bottelarij...

FIEN : Miljaarde... *(denkt na)* ... Vooruit jij, mee naar mijn kamer. Van daaruit kunnen

we in de gaten houden wanneer onze pa uit de bottelarij komt... en wanneer ge uwe rommel kunt gaan opkuisen.

PIERRE : Tot uw orders commandant...

(Pierre en Fien af links achter. Jaafar komt binnen (langs links vooraan), is via gsm in gesprek met Renaat)

JAAFAR : *(gsm aan oor)* Watte ga gij doen? Redden watte er nog te redden valt, en de wijn laten oversteken? Oversteken? Waar? Nie aan de rode lichten... Rustig meneer Renaat... Jaja, in andere vaten doen, ikke heb het begrepen... Goe meneer Renaat, ikke kom eraan... *(stopt gsm weg)* ... Man man, watte is hij weer vriendelijk... *(tot publiek)* Mijne baas is precies ne overrijpe citroen met daarop ene kop in zure saus... man man... dat gaat weer plezant worden. *(aflangs inkom)*

(Even later komt Suzanne weer binnen gewaggeld (links achteraan), gaat naar barkast en neemt er een fles drank uit, zet zich dan op rugleuning van de zetel)

SUZANNE : “Zuezeke” (Jezus) maakte van water wijn, waarom zou drinken dan een zonde zijn... hihi... *(wil drinken, maar valt weer achter zetel)* ... Sjeraar!
SJERAAR!

DOEK